EUROPEES PARLEMENT

2004 *2009*

Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

VOORLOPIGE VERSIE
2005/0003(CNS)

20.6.2005

*

ONTWERPVERSLAG

over het voorstel voor een kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit
(COM(2005)0006 – C6-0061/2005 – 2005/0003(CNS))

Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Bill Newton Dunn

Verklaring van de gebruikte tekens

*	Raadplegingsprocedure *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen*
**I	Samenwerkingsprocedure (eerste lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen*
**II	Samenwerkingsprocedure (tweede lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt* *Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt*
***	Instemming *Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen*
***I	Medebeslissingsprocedure (eerste lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen*
***II	Medebeslissingsprocedure (tweede lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt* *Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt*
***III	Medebeslissingsprocedure (derde lezing) *Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerptekst*

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

Amendementen op wetsteksten

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen worden in vet cursief aangegeven. De markering in mager cursief is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de wetstekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

INHOUD

Blz.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT 5

TOELICHTING 9

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het voorstel van de Commissie voor een kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit
(COM(2005)0006 – C6-0061/2005 – 2005/0003(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

– gezien het voorstel van de Commissie (COM(2005)0006)[1],

– gelet op artikel 34, lid 2, onder b) van het EU-Verdrag,

– gelet op artikel 39, lid 1 van het EU-Verdrag, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C6-0061/2005),

– gelet op de artikelen 93 en 51 van zijn Reglement,

– gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken en de Commissie juridische zaken (A6-0000/2005),

1. hecht zijn goedkeuring aan het Commissievoorstel, als geamendeerd door het Parlement;

2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;

3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;

4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;

5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Door de Commissie voorgestelde tekst	Amendementen van het Parlement
Amendement 1 Overweging 4 bis (nieuw)	
	(4 bis) In afwachting van de aanneming van een derde pijler instrument voor gegevensbescherming, dient samenwerking tussen Interpol en Europol

[1] PB C .../Nog niet in het PB gepubliceerd.

te worden ontwikkeld voor de uitwisseling van informatie ten behoeve van onderzoek naar transnationale georganiseerde criminaliteit.

Motivering

De betrekkingen tussen Europol en Interpol zijn niet duidelijk vastgelegd en er is sprake van overlapping. Beiden hebben kwaliteiten die onderling uitgewisseld moeten worden om effectief de transnationale georganiseerde criminaliteit te bestrijden, met name voor informatie-uitwisseling en in afwachting van het derde pijler instrument voor gegevensbescherming waarom het Europees Parlement heeft verzocht en waarvoor de Commissie heeft beloofd vóór het einde van het jaar een voorstel in te zullen dienen.

Amendement 2
Overweging 4 ter (nieuw)

(4 ter) In afwachting van de aanneming van het Kaderbesluit betreffende het Europees bewijsverkrijgingsbevel ter verkrijging van voorwerpen, documenten en gegevens voor gebruik in strafprocedures, dienen de lidstaten de wederzijdse erkenning van tegen plegers van transnationaal georganiseerde criminaliteit verkregen bewijs te bevorderen.

Motivering

De wederzijdse erkenning van bewijs is een sleutelelement voor betere bestrijding van internationale georganiseerde criminaliteit. Het Europees bewijsverkrijgingsbevel moet daarom zo spoedig mogelijk worden aangenomen en geïmplementeerd.

Amendement 3

Artikel 6, letter e bis) (nieuw)

e bis) confiscatie van goederen, instrumenten en opbrengsten die voortkomen uit het plegen van de in artikel 2 bedoelde strafbare feiten;

Motivering

Confiscatie van goederen, instrumenten en opbrengsten van strafbare feiten is een van de meest doeltreffende manieren van misdaadbestrijding, omdat daarmee de financiële basis onder de criminele activiteiten wordt weggenomen.

Amendement 4
Artikel 6, letter e ter) (nieuw)

e ter) vernietiging van goederen;

Amendement 5
Artikel 6, letter e quater) (nieuw)

e quater) publicatie van gerechtelijke uitspraken.

Amendement 6
Artikel 8 bis (nieuw)

Artikel 8 bis

Elke lidstaat richt een Unit Ernstige en georganiseerde criminaliteit en een Unit Vordering activa op, die de coördinatie op nationaal niveau moeten garanderen en als exclusief contactpunt moeten opereren.

Motivering

Het is van belang goede en vereenvoudigde coördinatie te garanderen en de criminelen in hun portemonnee te treffen waar het het meest pijn doet. Op basis van recente en succesvolle

invoering van dergelijke units in het VK en Ierland, moeten de lidstaten overwegen soortgelijke units op te zetten.

Amendement 7
Artikel 10, lid 1 bis (nieuw)

1 bis. De lidstaten verzamelen statistieken over de in artikel 2 genoemde strafbare feiten en doen deze toekomen aan de Commissie, die vanaf 2006 geharmoniseerde en vergelijkbare statistieken zal opmaken.

Motivering

Zonder goede coherente en vergelijkbare statistieken is de Unie niet in staat doeltreffend het probleem van de georganiseerde criminaliteit aan te pakken of in kaart te brengen.

TOELICHTING

De internationale criminaliteit is omvangrijk en neemt toe. Als we het zouden hebben over een land, zou het in omvang gaan om de vierde economie ter wereld.

Het grote publiek weet er weinig van. De plaatselijke politiekorpsen in elke lidstaat worden democratisch gecontroleerd dus het publiek is zich wel bewust van lokale successen en falen, maar er is geen democratisch toezicht of controle op de internationale criminaliteitsbestrijding op Europees of wereldniveau.

De lokale criminaliteit wordt gevoed door de internationale criminaliteit. Zo wordt bijvoorbeeld geschat dat elke kilo heroïne die in onze straten wordt verkocht, oorzaak is van meer dan tweehonderd straatroven of inbraken in huizen.

Wie zijn die internationale criminele bendes? Zij hebben voor het merendeel hun basis buiten de EU in plaatsen waar de ordehandhaving zwak is en veel gelegenheid wordt geboden corruptie te plegen - zoals Rusland, Oost-Europa, Centraal-Azië, China, Nigeria, Brazilië. Overal waar slimme mensen zijn zonder kansen op een legitieme arbeidsplaats. Zij slaan toe waar het geld is, dus in de EU en in de VS.

Hun belangrijkste activiteiten zijn:

a. drugs - import van heroïne uit Afghanistan en cocaïne uit Colombia, en export van ecstasy uit Europa
b. smokkel van namaakproducten die goedkoop zijn gefabriceerd en van geringe kwaliteit zijn - zoals CD's en DVD's, namaak-jeans en -parfums, maar ook namaak-condooms, vliegtuigonderdelen, autoremmen, medicijnen, babyvoeding en nog veel meer. Dit vormt een ondermijning van de banen van hardwerkende EU-werknemers en dwingt belastingbetalers extra te betalen om het verlies te compenseren
c. diefstal van identiteit, vooral op het internet, waar onnozele Europeanen worden overtuigd vrijwillig hun bankgegevens of socialeverzekeringsnummers bekend te maken en zo de dieven in staat te stellen hun geld te stelen
d. handel in vrouwen voor prostitutie, handel in kinderen voor pedofielen en het binnensmokkelen van illegale immigranten in de EU
e. valsmunterij
f. gewelddadige diefstal van luxueuze auto's voor de verkoop in Oost-Europa
g. smokkel van sigaretten en alcohol wegens de verschillen in lokale accijnzen
h. het witwassen van geld om de criminele oorsprong van geld te verhullen. Bijvoorbeeld de Maffia die banken opkoopt in Letland voor de EU-uitbreiding, en de IRA die probeert een Bulgaarse bank te kopen voordat dit land toetreedt tot de EU.

Sommige groepen terroristen maken gebruik van de georganiseerde criminaliteit om hun politieke activiteiten te financieren. De plegers van de bomaanslagen in Madrid verkochten namaak-CD's en -DVD's om hun activiteiten te helpen financieren.

Hoe bestrijdt de Europese Unie de georganiseerde criminele bendes? Het antwoord is: waarschijnlijk slecht, maar ons wordt niets verteld, dus we weten het niet. De lidstaten weten

het ook niet want er zijn geen gestandaardiseerde statistieken voor de gehele EU om de volledige omvang van de georganiseerde criminaliteit vast te leggen en openbaar te maken. Niemand heeft een duidelijk totaalbeeld.

In de EU zijn de binnengrenzen open. Voor zakenmensen en individuele reizigers is dit een enorm voordeel. Voor criminelen ook. De Europese ordehandhavingsdiensten zijn echter allemaal nationale lichamen, hun agenten mogen de grenzen niet overschrijden en hun mogelijkheden zijn daarom beperkt.

De EU heeft echter Europol. Dit is ons Centrum voor inlichtingencoördinatie in Den Haag, Nederland. De functionarissen van Europol hebben echter geen arrestatiebevoegdheid en Europol heeft niet de bevoegdheid om een nationale dienst tot actie te dwingen. In 2004-2005 liet een kibbelende Raad van Ministers het voor enkele maanden zonder leiding aan zichzelf over. Europol is een EU-agentschap maar de begroting ervan is intergouvernementeel, dus hebben de EU-burgers geen controle over of zelfs maar inzicht in de uitgaven en inkomsten.

Daarnaast is er InterPol, in Lyon. Dit is een club van politiemensen die volledig wordt gefinancierd door bijdragen van politiekorpsen in de hele wereld. Ook Interpol heeft geen agenten die arrestaties kunnen verrichten. De betrekkingen tussen EuroPol en InterPol zijn niet duidelijk vastgelegd en er is sprake van overlapping. Elk van beide lichamen heeft zijn kwaliteiten die zij niet met elkaar kunnen delen omdat de regels van de nationale regeringen samenwerking verhinderen.

De EU heeft een nog ernstiger probleem. Het gaat gewoon om "gebrek aan vertrouwen". Net zoals de Amerikanen na "9/11" ontdekten dat de CIA en de FBI niet samenwerkten maar elkaar beconcurreerden, zo bestaat hetzelfde verschijnsel in Europa maar op grotere schaal.

Binnen de lidstaten is er een gebrek aan vertrouwen tussen de verschillende lokale politiekorpsen. Informatie is macht en degenen die de informatie in handen hebben willen deze niet delen.

Aan de andere kant van de EU-binnengrenzen is het gebrek aan vertrouwen veel groter. Als er al sprake is van grensoverschrijdende politiesamenwerking, gebeurt die uitsluitend op basis van persoonlijke contacten. Er is geen EU-centrum waar de contactnummers en -namen van de politie in alle 25 lidstaten snel kunnen worden opgevraagd. De EU-richtlijn betreffende de instelling van Gemeenschappelijk Onderzoeksteams is nog steeds niet van kracht omdat niet alle lidstaten de richtlijn in nationale wetgeving hebben omgezet. Het Europees arrestatiebevel is nog steeds niet geratificeerd door Italië.

Waarom doen nationale leiders, die het probleem het beste kennen omdat zij de nationale politiekorpsen controleren, zo weinig om de internationale georganiseerde criminaliteit te bestrijden? Vanuit psychologisch oogpunt is de reden dat zij de nationale verkiezingen willen winnen en niet de Europese verkiezingen. Zij reserveren hun nationale politiemiddelen voor de bestrijding van de criminaliteit in eigen land, zelfs al wordt de nationale criminaliteit door de internationale criminaliteit gevoed. Zij winnen weinig stemmen van hun kiezers als zij de geringe politiemiddelen aanwenden voor de bestrijding van de internationale criminaliteit elders, omdat het publiek de omvang van de georganiseerde criminaliteit niet kent.

De Europese kiezers moeten echter het werkelijke plaatje kennen - het plaatje van de verrassende omvang van de georganiseerde criminele bendes en het raffinement waarmee zij opereren, en het plaatje van de EU-lidstaten die er niet in slagen het eens te worden over de actie en de bevoegdheden op EU-niveau. Misschien is het Europees Parlement de enige die kan aandringen op de benodigde transparantie, op het stopzetten van het nationale gekibbel en op actie op EU-niveau voordat het te laat is.